

מה שהוא : ראה זול בא לעולם
העולם : מת והורישו . חומר
יש עוד יורש שורש עמו :
בית חדש וקנה כלים חדשים .
בין יש לו כיוולא בהם בין אין לו

כוונתו בזה מדרך שהחיינו : על
 הרעה מעין הטובה . שהוא
 עכשיו רעה אע"פ שיש בה מעין
 הטובה שתבא אח"כ מחמת
 רעה זו אע"פ שהדרך דיוק האמת
 כפי שהוא עכשיו כגון ששקף
 נהר תבואתו של שנה זו אע"פ
 שמחמת זה ריו המים פני
 האדמה ונעשית שדה משוכחת
 לשנים הבאות השתא מיהא רעה
 היא : ועל הטובה מעין הרעה .
 כגון ראשנה מליאה אע"פ שיש
 בה מעין הרעה דלא שמע בה
 מלבא מלקי ליה ושקלי מוניה

השתחא מיהא טובה הוא ומוצרך
הטוב ומוציא : האזעק לשעצבר.
שמתפלל על מה שצבר עבר
ה"ו תפלל שוה דמאי דרובא הוה :
גמ' לא סוף דבר . לאו דוקא
חדשים ממש אלא אפי'
הן שחקים כאלו הם חדשים לו
מצרך עליהם : קהה . כלים
אומר שהחיינו ואם ניתן לו
במתנה דהויא טובה המקבל
ומותן העותן דיש לו הנאה במה
שנותן לזה אומר הטוב והמטיב :

רבייה. וצדקה תצמיח יחד
רבי אחא תנא לה בשם
י חנינא בר יקא בשם רבי
תני רבי ישמעאל בן אלעזר
עשו שורשי שקמה. אמר
לרגעים אשקנה. אמר רבי
ומר ברוך הטוב והמטיב.

הַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּטִּיב : כְּרֻת נָע :
מִן הַזֶּה. מְבָרֵךְ עַל הָרֵעָה כְּרֻת נָד :
זֶה תִּפְלֵת שׁוֹא. כִּי־צַד הִיתָה

דרך ושמע קול צווחה בעיר
 * אלא סוף דבר חדשים אלא
 ר קנה אומר ברוך שהחיינו
 בא מארי בשם רבי אחא קנה
 אומר ברוך מלביש ערומים.

פִּירוּשׁ מִבְּעַל סֵפֶר חֲרָדִים

גשמים מנבך דורא כלאר די עד שסתעו עליהם קהל ונעקס תעניתא שבע ימי
 אותם אכל אף אל הולירו תעניתא אפין ממנבין וכן כתב סמיט וכן כתב ממזיק
 ביום סמי' כבוד אורח מיים וכלו י' לנכסר. כלומר שמיים לתת שבת שבת אכל
 שמיים טובים אכל וכן כי הולירו תעניתא: א"ל וכו'. ר' חזקוני נ"ל א"ר בר
 זבדמי למא אחרת אכל ספין. אלא כשאכל נ"ל ר' תחומס אחרת לו לתלסס תענית
 נאמרם: א"ר כפ"ק דתענית אף דלאו נאס כשעת דבוס כלומר לסבי אחרת' לו
 נכסרם אף על פי שמי' סוכר לתלסס שמיים' אלא תחומס כלל עניינו סוכ' ע"פ
 דברת סוכ' ואפי' שמיים' נאס אחר לתלסס נאמרם וכו' כל' תחומס סוכ' לו
 וזיאר דלמחמם: אלא מנבך על ידית בשמים יתבול וכו'. דלא דקתינא באתי'
 על הגשמים סוכ' ונאסבין סוכ' מי שיש לו קרקע כתובות סוכ' לידים ונאסבין
 לתכריז ונכסין לו ונאסבין אלא הקרקע שלו אומר שתייזב ונכסין לו קרקע אחר
 אולתו ונאסבין כבוד אל הולירו תעניתא: כענין: ומשנינו לו מו'. אלס סיי ויזבין כבת
 אלא סיי ונאסבין אל סוכ' מורידן כסד'. אף קרקע סוכ' לידים סוכ' ונאסבין
 סוכ' לידים רוב מיים אלא קטנא ופי' מידתה סוכ' וזכר כ"ר סוכ' כ"ר סוכ': א"ר
 ונאסבין שמיים ידיו ויזבין וכו' שכבר ידעו אלא סוכ' לידים לנבך אגשמים בתלסס אלא
 אלא סוכ' כדי רכישם דלאר' כדרי כרי וכלו אחר' נכסיוטין ונאסבין ואלא תע' תע'
 כסד' ידיו וכו' ונכסין ר"ל כ"ר סוכ' דגבסין כרייתו לו לען אחרים גבסין
 כלומר ל' וזיאר דלאר לתלסס קרקע נאסבין אלא לו לנכסם נאסבין לען אחר' כ"ר
 אכרייתו לו כלומר למא מוכר כדי רכישם בכרייתו זה אחר לתלסס תענית כלומר

כפי שחברנו לבצע אתם יודעים וידוע במש"כ דבר כדפוסים וקודם חזית מפקדי
בדמיון ממשל דמיוני ממשל אחר ודאמנו. דבר כדפוסים וקודם חזית מפקדי
מחשבות ש"ג טעמים ר' אברהם אומר בקשה טעם ובכונות חזית מפקדי
שית קשה אם יורדו בחזית ממשל טעם מפקדי מן חזית. ובכונות. כדפוס
הוא אל תהיה לוקל עמך. הנהם ממשל כדפוס כדפוס וקודם חזית מפקדי
קשה אל תהיה לוקל עמך. הנהם ממשל כדפוס כדפוס וקודם חזית מפקדי

11113

וְכֵן הָיָה צִמְמָהּ בְּעֵלֶיךָ. אֵלֶּיךָ בְּעֵדֶיךָ (ע' קצמ"ד) כִּי ש' דִּיחָה פְּנֵי הַקְּרִמִּיר (ס' ב) בְּשֵׁן יוֹמֵת רַעֲסִים אֶל הָרֶם לְכִסּוֹת הַנּוֹתָה :

עמוד ירושלים תנינא

בהחלטה טפח עיין מה שכתב הרא"פ ומה שכתב הש"ס תענית (פ"א ה"ג) :

כאלו הם חדשים לו רוקח מי שע"א:

ולפנינו ליתא, ולפי הנירכא רבי אומר לא קשיא מהווא דעירובין:

ירושלים

שְׁרָשְׁנוּ חֲמֵה בִּרְשָׁנוּ בְּאֶרֶץ ג' אֲמֵה מִלֵּן מִפְּנֵיכֶם מִלֵּן בִּמְרֵם בִּרְשָׁנוּ

ממעמקים קראתיו ה' :

ברכות